

[Søren Hansen]

Et verderlag på blanke bånd, som kan gå tilbage til musikkens og til ordenes ophavmænd, er et andet område, men det er ikke på disse påtrængende områder, at ministeren kommer med et lovforslag. Forslaget, der er til behandling nu, drejer sig om at få skåret støtten til landsdelsorkestrene om efter en anden model end den, vi har. Jeg synes ikke, det er noget godt forslag. Jeg ser for mig en svækkelse og ikke en styrkelse af musiklivet, og det er det, der var brug for.

Jeg vil gerne holde en dør helt åben i forhold til ønsket om at bevare de gode dele af det nuværende lovforslag. Hvis det ikke lykkes at bruge denne åbne dør vedrørende det nuværende forslag, synes jeg, vi skal skele til det, vi endte med med museumsloven, hvor vi inden for en fast ramme trods alt fik en ordening, der både kan fremme kvaliteten, og som kan bevare et vist element af gulerodsprincip indbygget i sig.

Dette er vigtigt. Jeg kan sige det på en anden måde. Apropos det med musikken og kvaliteten, har landsdelsorkestrene jo en rimelig pligt til at pleje dansk musik, både den nyere og den nye. Med ringere støttemuligheder bliver det ikke nemmere for dem at løse denne opgave.

Et lille, dårligt eksempel på, hvordan det kan gå, hvis ikke vi sikrer os godt nok: Det var en englænder, sir Barbirolli med Hallé Orchestra i Manchester, og det var amerikaneren Bernstein, der måtte lære os danskere, at vi havde en stor komponist, ja, en komponist af verdensformat, nemlig Carl Nielsen. Først da de derude havde fundet ud af det, opdagede vi det herhjemme. Vi bør sikre en lovgivning, der bedre lever op til kvalitetskravet, også den del, der hedder at styrke den nye og den nyere del af musiklivet.

Det er derfor, at vi er meget usikre vedrørende dette lovforslag. Vi tvivler altså også meget på ministerens bemærkning om, at det ikke har økonomiske konsekvenser: Er det i år? Er det næste år? Eller er det, så længe loven eksisterer? Det vil vi gerne bore lidt dybere i. Hvis ikke det har nogen økonomiske konsekvenser, hvorfor fremsætter ministeren så overhovedet lovforslaget? Fordi det – hvad vi allerede har hørt fra nogle af landsdelsorkestrene – efter deres mening vil få en række negative konsekvenser.

Der har i øvrigt også været – sådan har jeg i hvert fald opfattet det – nogenlunde bred enighed om, at vi skulle tilstræbe en situation, hvor

landsdelsorkestrene kunne få nogenlunde de samme løn- og arbejdsforhold som de to statsorkestre. Dette forslag vil ikke stimulere denne udvikling.

Jeg minder også om, at der med finansministerens accept er indgået en overenskomst for nylig på dette område, hvor der sker nogle stigninger, så vidt jeg husker den 1. april næste år. Er der taget højde for det i det lovforslag, der er fremsat her? Jeg kan ikke se det, men jeg vil da være glad for en kommentar til det.

Socialdemokratiet vil i det udvalgsarbejde, vi skal i gang med, søge at fjerne de negative dele af lovforslaget og så søge løsninger, som bedre end nu styrker kvaliteten og udbredelsen af musikken, også den del af kvaliteten, som hører sammen med den nye og den nyere del af dansk musik.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det er jo skik, at partierne ved førstebehandlingen tilkendegiver deres principielle stilling til et lovforslag, og det skal jeg gøre med det samme ved at sige, at vi kan stemme for dette lovforslag, ligesom vi kunne stemme for ministerens andre forslag, der følger lignende principper.

Jeg har kun lyst til at gøre måske to bemærkninger til den foregående taler, og den første skulle være, at jeg tror, mange havde kendskab til Carl Nielsens musik, før Bernstein og andre spillede ham i udlandet. Det havde de bl.a. sammenhængende med hans tidlige optræden i den danske folkehøjskolesangbog. Jeg kender ældre mennesker, der har kendt ham ganske overordentlig længe, så den bemærkning ville jeg da godt have indføjet.

Så ville jeg sige noget andet. Hvis det skulle gå sådan, at det parti, som den tidligere taler repræsenterer, skulle få regeringsmagten og blive nødt til at føre en stram økonomisk politik, skal jeg meddele, at jeg har lavet en fortegnelse over de lejligheder her, hvor Socialdemokratiet ved at påkalde sig kvalitet har modsat sig besparelser og økonomisk styring. Den politiske situation er i øjeblikket en lille smule uafklaret. Jeg har fra nogle års erfaring herinde lært, at det sværeste, et folketingsmedlem og et politisk parti kan komme til at stå over for, er at skulle tie med tilbagevirkende kraft.